

ÚVODNÍK

VDĚČNOST ZA PROJEVENÉ MILOSRDENSTVÍ

Neboť se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství. Hospodinova věrnost je věčná!
Žalm 117,2

Milí sourozenci a přátelé, rok 2010 se schyluje ke konci a my se můžeme v krátkosti ohlédnout zpět. Ta chvílka za to určitě stojí, neboť si více uvědomíme množství zakoušené Boží přízně a požehnaní. Verš v úvodu nás vede stejným směrem. Přiznám se, že jsem v údivu nad Boží dobrotou. Pokusím se shrnout několika slovy uplynulý rok a povzbudit k větší vděčnosti. Nestyďme se naši vděčnost projevovat a sdílet s druhými.

Jak rok 2010 začal? Na počátku roku jsme pro sbor dostali verš: *Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů. Zacharjáš 4,6b.* Jde o velmi praktické oslovení k tomu, abychom se nesažili vlastní silou a moudrostí budovat Boží dílo. Jsme služebníci, kteří se mají nechat vést Duchem svatým. V takovém případě si nás Bůh bude používat.

Průlomový rok. Nedokážu tento rok nazvat jinak než „průlomový“. Podívejme se společně na to množství Božího požehnaní a milosti, kterou jsme zakoušeli. Koncem února 2010 s překvapením zdárně kolaudujeme naši novou budovu a začínáme se stěhovat do vlastního. Poslední neděli v březnu zveme hosty na nové místo a slavnostně otevíráme naši modlitebnu. Stěžejní verš našeho otevření byl: *Až potud nám Hospodin pomáhal. 1 Sam. 7,12b.* A je tomu opravdu tak.

Hospodin nám pomáhal až do těchto dnů, a to, čemu se někteří vysmívali a nevěřili, že s pomocí Boží přestavíme kotelnu na modlitebnu, se stalo realitou. Za sebe říkám, že po letech stavebních prací, technických starostí a neustálého finančního tlaku jsem měl problém věřit tomu, co vidím – „sbor má shromáždění ve své modlitebně“. Nejsem schopný vyjádřit slovy vděčnost Bohu za projevovanou milost. V den slavnostního otevření jsme se s úžasem dozvěděli o finančním zázraku, který pro nás Bůh přichystal. Mnozí se neubránili slzám dojetí.

Od té doby nám modlitebna slouží velmi dobře. V prostorech, které jsme získali, se pořádají shromáždění, kde oslavujeme našeho nádherného Spasitele Ježíše Krista, a proběhly i evangelizační akce a přednášky. V létě jsme pokřtili 7 nových oveček, z kterých se radujeme. Není tajemstvím, že u nich pozorujeme zápasy na cestě za Pánem, ale víme, že naším úkolem je pomáhat a modlitebně je podporovat. Po návratu z letního duchovního soustředění v Dlouhých Stráních začali někteří sourozenci hovořit v nových jazycích. Co to znamená? No přece, že prožili křest v Duchu svatém a to přineslo duchovní požehnaní do jejich životů. Za připomínku snad také stojí naše výročí. Počátkem listopadu uplynulo 19 let od založení našeho sboru v Karviné. Dá-li Pán, tak v příštím roce bychom si chtěli jubilejních 20 let existence sboru připomenout slavnostním způsobem.

Koncem listopadu pořádaly karvinské církve evangelizační akci s názvem Exit Tour. Za množství

oslovených mladých lidí během těchto dnů můžeme děkovat Bohu - *A buďte vděční. Kol. 3:15.* Kvalitní lektoři s poutavými přednáškami navštívili 4 střední školy a 4 základní. Mezi přednášejícími byl i vzácný bratr Thomas Graumann (79let), který sloužil přednáškou „Dvakrát zachráněné dítě“ a rozdával studentům Nové zákony. Koncert skupiny Dizmas v klubu Insomnia byl pro nás novou zkušeností. Měli jsme různé pocity a dojmy. Bylo smutné pozorovat, jak se dnes baví náctiletí a na jakých místech se scházejí. Tento smutek nahradila radost, když jsme viděli mladé lidi, jak naslouchají svědectví slavného hudebníka a stojí frontu na svou bibli. Na závěrečnou párty přišlo několik desítek mladých lidí. Je to výzva pro církev v Karviné, i pro nás. Budeme dál bojovat za tyto duše a sloužit jim? *Židům 12:28 Buďme vděční za to, že dostáváme neotřesitelné království, a služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí, s bázňí a úctou.* Naše vděčnost činí Bohu radost. Ať je tedy na nás patřičně vidět.

Závěr roku. Dá-li Pán, proběhne před vánocemi muzikál s názvem Jonáš. Tento muzikál nacvičují naše děti a všichni se jistě těšíme na vystoupení, kde oceníme jejich výkony. Hlavním cílem však je seznámit pozvané hosty s poselstvím, které je obsaženo v příběhu. Buďme v očekávání a prosme o požehnaní celé akce.

Přeji vám Boží požehnaní v závěru roku a pokoj našeho Spasitele během vánočních svátků.

SVĚDECTVÍ

EXIT TOUR V KARVINÉ

"Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky."

Přísl. 3, 5-6

Těmito dvěma verši z knihy Přísl. byli osloveni studenti středních škol Thomasem Graumannem na Exit Touru. Každý večer je ručně zapisoval do gedeonských Biblí, které následující den rozdával při svých přednáškách. Jak už možná mnozí víte, pan Thomas Graumann je jedním z 669 dětí, které byli zachráněni roku 1939 sirem Nicholasem Wintonem. Se svou manželkou Caroline přednáší o svém životním příběhu. Obsahem přednášky je také jeho osobní svědectví. Říká, že jeho Pánem je Ježíš Kristus a čte několik veršů z Bible. Jak je možné, že toto šíření víry školám nevádí? Thomas nám odpověděl, že školám nedá na vybranou. Buď jeho přednášku přijmou se vším všudy, nebo přednášet nebude. Nedělá žádné ústupky!

Tato přednáška je pouze jedna z mnoha kvalitních přednášek, které

byly v programu Exit Touru. Zmíním alespoň přednášku o drogách Romana Povaly, přednášku o lásce, vztazích a AIDS Tomáše Řeháka nebo přednášku o šikaně a kyberšikaně Slavoje Raszky. Všechny přednášky byly velmi kvalitní, jako celý program. Mottem Exitu bylo Rozbal-Otoč-Vyber. Mladí lidé měli věci, které jim byly sděleny přes přednášky "rozbalit", poté si je pořádně prohlédnout, promyslet - "otoč" - a následně si něco "vybrat" a aplikovat tuto věc do svého života.

Věřím, že to byla a je Boží milost. To, že se školy a studenti na tuto akci otevřeli je úžasné. Stovky mladých lidí bylo seznámeno s evangeliem. Doufám také, že jsme se jako křesťanské církve dostali do povědomí lidí.

Bylo krásné vidět, jak mladí lidé po ukončení koncertu americké kapely Dizmas v pátek, stáli frontu na Bible. Ty se rozdávaly zdarma. Frontman kapely Zach na koncertě říkal své osobní svědectví. Myslím si, že mnoho mladých lidí bylo tímto svědectvím zasaženo. Zach mluvil o prázdnotě, kterou prožíval i přesto, že měl úspěch a vše, co má slavný hudebník. Tuto prázdnotu mohl zaplnit pouze Bůh.

Jako mládeže jsme měli také za úkol po ukončení koncertu s mladými lidmi vyplnit dotazník. Myslím, že mohu za naši mládež říct, že to byl dobrý čas k rozhovorům. Bylo možné také říct evangelium. Někteří však neměli zájem a nechtěli nic slyšet. Mně dokonce jedni kluci tvrdili, že Zachovi (frontman kapely Dizmas) nevěří, že je křesťan! To mě docela pobavilo ☺.

Snad Pán Ježíš dá tu milost, aby to, co v době trvání Exit Touru bylo zase to mohlo růst a také přinést ovoce! Kéž to nejsou pouhé emoce, které na nás všechny působily, ale ať je to Boží milost, která se dotýká nejen mladých lidí.

KAROLÍNA KOZIELOVÁ

První věc, kterou bych chtěl říct je, že vidím opravdu velké požehnání v tom, jak se náš sbor podílel na přípravách, modlitbách i samotném Exit Touru. Za to vše velké díky. Abych byl upřímný, měl jsem z celého týdne docela velké obavy, nejenom kvůli tomu, že mladí lidé nebudou chtít slyšet evangelium, ale také proto, že nikdo nepřijde na odpo-

lední aktivity a koncert. Naštěstí Bůh měl úplně jiný plán s tím, jak celý týden proběhne. Ve středu, kdy jsme s týmem KAM a kapelou Dizmas byli na střední průmyslové škole, jsem já a Kuba měli na starosti odpolední program. Hráli jsme floorball na zdravotní škole. Už jsme se strašně těšili, že si přijde zahrát nejméně dvacet kluků z „průmků“, ale jaké bylo mé překvapení, když před vchodem do tělocvičny stály tři dívky. Uvnitř sebe jsem si říkal: „Jakou cenu má to moje úsilí?“

Druhý den však jedna z těch dívek za mnou přišla a řekla mi: „Nevím, co se to včera stalo, ale když jsem přišla domů, musela jsem si otevřít Bibli a číst si ji.“ Tehdy jsem si uvědomil, jak rozdílné má Bůh plány. Modlete se prosím dále, protože práce mládeže teprve začíná s těmi, kteří přijdou na Exit kluby nebo také nedělní bohoslužby.

Pán Vám žehnej.

JAN ROKOSZ

Jsem moc vděčný za takovou akci, poněvadž to byla po dlouhé době větší akce jak se přiblížit k mladým lidem, kteří mají různé životní příběhy a různý životní směr. V tom směru mohou jistě pokračovat i dále, ale s Bohem jim to půjde přece jen

trochu jinak. Dopolední akce měly smysl, protože na odpolední čajovny a různé semináře navštívili mnozí lidé pozvaní právě z dopoledního programu. Např. velmi zajímavá byla přednáška s bývalým narkomanem, který mluvil podrobně o svém životním příběhu, ale srandy tam také nechyběly, proto mnozí byli pozorní. Líbilo se mi, že ukázal, jak se dá žít život s drogami, ale dokázal říct také, že

život bez drog je lepší. A hlavně: jak poznal Boha a jak se pak začaly dít úžasné věci a drogy nepotřeboval! A jak mu Bůh dal sílu odolat pokušením. Začal žít normální život a bylo na něm vidět nadšení, které mu dává Bůh, když ho nyní úžasně vede v běžném životě.

DANIEL KOŽINA

K ZAMYŠLENÍ

DVAKRÁT ZACHRÁNĚNÉ DÍTĚ!

V rámci projektu Exit Tour v Karviné přednášel na školách také pan Thomas GRAUMANN, původem brněnský Žid, jedno ze 669 dětí zachráněných Nicholasem Wintonem, který se také stal křesťanským misionářem na Filipínách. Věděl jsem, že byl ubytován se svou manželkou u mladých Kozielů; a tak jsem neváhal, oslovil p. Graumanna a domluvil si s ním osobní rozhovor. Za chladného a větrného večera jsme vyrazili spolu se synem ke Kozielům; a to na kolech! Takové bylo naše nadšení, slyšet a vidět na vlastní oči tak vzácného hosta, vzácného člověka. Kladl jsem mnohé otázky a p. Graumann ochotně odpovídal a hovořil. P. Graumann hovořil také veřejně jednoho odpoledne v komunitním centru Agapé. Byl jsem

velice rád, že dorazilo také 5 mých bývalých žáků se kterými jsem stále v kontaktu; nyní studentů (a jeden současný žák) z Bohumína. Moc se jim to líbilo. A co jsme se tedy vše dozvěděli? Zde vypráví svůj příběh:

Narodil jsem se v Brně roku 1931 do židovské rodiny. Otec byl obchodník s obuví. Rodiče své židovství nepracovali a poměrně brzy se rozvedli. Všichni jsme se pak přestěhovali na zámek v Těšanech u Brna. Bylo to krásné místo. Přijíždělo k nám mnoho návštěv a příbuzných. Já i můj bratr Tony jsme byli obklopeni služebnictvem a žilo se nám velmi příjemně. Zdálo se, že to tak bude napořád.

Zakrátko se ale psal rok 1938, Rakousko bylo zabráno Hitlerem. Měli jsme již tehdy zvláštní možnost vyces-

tovat do Austrálie, rodiče to však odmítli s tím, že v Československu je jejich domov.

Později se začaly dít věci pro mě těžko pochopitelné. Naší ulicí projížděly nacistické tanky a vojáci na motocyklech. Měli dřevěné palice, a jak jen mohli někoho uhdit, udělali to. Několik důstojníků vtrhlo do kanceláře mého otčima a trvalo dost dlouho než odešli. Následně v našem zámku bydlelo několik Němců v uniformách. Pamatuji si, jak mne a bratra jednou maminka vzala v Brně do divadla. Najednou se ozvaly podivné zvuky a do zástupu čekajícího před divadlem vtrhli nacističtí vojáci. Tloukli lidi hlava nehlava a sráželi je k zemi. Pak svoji zuřivost vybíjeli na židovských obchodech. Ničili výkladní skříně, fyzicky napadali Židy i Čechy, kteří se jim snažili pomoci. Bylo to strašné.

V prvních měsících protektorátu k nám přicházel evangelický farář Odstrčil z Klobouk u Brna. Maminka měla sympatie k jeho církvi a s odstupem doby si uvědomuji, že zřejmě díky němu uvěřila, že očekávaný Mesiáš je Ježíš. A byl to patrně pan farář Odstrčil, který pomohl zorganizovat můj odjezd do Skotska. První srpnový den roku 1939 mě moje maminka spolu s babičkou odvezly do Prahy. V

p a m ě t i mi zůstává výjev, jak jsme hledali h o t e l, kde bychom si mohli alespoň trochu odpočinout a přečkat noc. Nakonec jsme se ocitli v jakémisi pokojíku, ale já byl ze všeho natolik rozrušený, že jsem nedokázal spát. Když už se mi zdálo, že konečně usínám, probudily mě, že musíme jet na Wilsonovo nádraží. Bylo mi divné, že je tam tolik dalších dětí. Než jsem se vzpamatoval, stál jsem u dveří vagónu a maminka mi dávala do rukou nějaké papíry. Na krku jsem měl

zavěšeno velké číslo, ale pořád jsem plně nechápal, co se děje, ani mluvit jsem nemohl.

Posadili mne do vlaku se dvěma zavazadly, ve kterých byla celá moje budoucnost. Na nádraží zůstaly uplakaná maminka a vyděšená babička. Netušil jsem, že jim dávám naposledy sbohem. A samozřejmě jsem nemohl tušit, že je to poslední vlak, který ještě

mohl vyvézt židovské děti z obsazeného Československa. Můj bratr Tony zůstal pro nemoc doma. Měl jet následujícím vlakem, připraveným k odjezdu na 1. září 1939. Ten však už nikdy nevyjel, toho dne totiž začala druhá světová válka. On, rodiče, babička a skoro všichni moji příbuzní zemřeli v koncentračních táborech.

Do Anglie jsme dorazili lodí. Vlakem nás pak přesunuli do skotského města Selkirk. Místní církev tu zřídila domov pro židovské děti a ve svém časopise uveřejnila inzerát k přijetí dětí do rodin. Přihlásila se také slečna Corsonová. Byla učitelkou. Měli jsme u ní nový domov a mnohé se změnilo. Slečna Corsonová neuměla česky, já zase neuměl anglicky. Brzy jsem však začal zvládat novou řeč, navštěvoval jsem anglicky mluvící školu, česky jsem ale postupně zapomínal. To ale nebylo to hlavní, co mě potkalo.

Rok po mém příjezdu do Skotska zavítal do naší vesnice známý evange-

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 3)

lista. Pořádal velké setkání dětí, kde se zvěstovalo evangelium. Tam se zvláštním způsobem dotklo mého srdce, že Ježíš Kristus je oním dávno zaslíbeným Mesiášem, který přišel, aby zemřel za naše hříchy. Nejvíce mě zasáhla Ježíšova slova: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne můj otec.“ K jedné písni jsem se přidal i já. Nezapomenu, jak jsem vroucně zpíval: „Přijď do mého srdce, Pane Ježíši.“ U dveří mi kazatel pověděl slova, která mě provázejí celý můj život: „Abys duchovně rostl, musíš denně číst Bibli, Boží Slovo.“ Poslechl jsem ho. Uplynulo několik let. Jednoho večera jsem se vrátil ze setkání mládeže, rozsvítil lampičku a četl z Bible:

„Posvěť mi všechno prvorozené, co mezi Izraelci otevírá lůno, ať z lidí či z dobytka. Je to moje!“ (Ex 13,2)

Tehdy jsem pochopil všechny souvislosti. Narodil jsem se jako prvorozený v židovské rodině. Byl bych určitě zahynul, kdyby mě nezachránil Nicholas Winton, obětavý burzovní makléř, který včas pochopil nebezpečí nacismu a nebyl mu lhostejný osud židovských dětí. Když jsem později slyšel evangelium a uvěřil v Ježíše, který je nejen Mesiáš Židů, byl jsem zachráněn podruhé. Tentokrát nejen pro po-

zemský život, ale pro věčnost. Jako prvorozený syn právem náležím Bohu, chci mu sloužit a pro něho žít.

Po ukončení střední školy jsem vystudoval školu zdravotní a potom biblickou. S velkou radostí jsem jako misionář začal pracovat mezi domorodci na Filipínách. Tam jsem také poznal svou ženu Caroline. Svatbu jsme měli v kostele, postaveném uprostřed džungle. Poté, co jsme se přestěhovali do Ameriky a adoptovali si dvě děti, narodily se nám další dvě. Dnes máme deset vnoučat. V Americe jsme dlouhé roky sloužili hlavně zahraničním studentům. Po revoluci v roce 1989 jsem se rozhodl vrátit do Čech, abych zde učil angličtinu.

zpracoval a upravil Josef Ledvoň

BÁSEŇ

Přání vánoční

Všichni si přejí
radostné svátky,
a radost je v tom,
že Bůh tak miloval svět,

že dal svého jednorozeného syna,
aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul
ale měl život věčný.

Kéž tyto svátky vánoční jsou
pro nás Bohem darované.

Plné lásky a odpuštění,
plné pokory i soucítění.

Kéž Bůh sjednotí naše rodiny

a dá nám milost odpustit těm,
kteří nám ublížili,
a také přijmout ruku, která chce odpustit nám.
Kéž zatoužíme nahlédnout
do hlubin Boží lásky,
aby rozpustila naši nelásku a v němém
úžasu se nechat objímat a plnit.
Pak pokleknout před kříž s tváří ukrytou
do dlaní plné slz vděčnosti, za to,
že smíme vyznat – že chceme - že věříme.

*Kdo umře, než umře,
neumře, když umře.*

KUDRNOVÁ HELENA

NAROZENINY

Gattnar Otokar
Ledvoň Josef
Bílková Maria
Kozielová Jana

1.12.1937 Rokoszová Monika
1.12.1971 Krucina Marek
10.12.1945 Folvarčná Ilona
12.12.1964 Kucharczyková Marcela
Kožina Pavel
Harakal Petr
Viola Jan

17.12.1966
18.12.1993
22.12.1971
25.12.1949
26.12.1960
27.12.1984
27.12.1959

**VŠEM OSLAVENCŮM PŘEJEME
MNOHO BOŽÍHO POŽEHNÁNÍ**

K ZAMYŠLENÍ

AKUPUNKTURA, JEHLIČKY LÉČÍ?

pokračování článku z listopadových SbN

Akupunkturistická léčba

V západních zemích je akupunktura používána jako metoda léčby bolesti. Pacienti v mnoha případech uvádějí pocity tepla, tíže, hluchoty, které vycházejí od vbodnutých stimulujících jehel. Tento jev zaujal kritiky, neboť popisované pocity odpovídají úvodní fázi *hypnózy*, a tak někteří výzkumníci označili akupunkturální analgezií jednoduše jako indukovanou hypnózu. Lze vyjádřit přesvědčení, že účinek akupunktury nastupuje tím spíše a je tím intenzivnější, čím známější a slavnější léčitel ji používá, čím důvěřivější je pacient a čím vyšší je honorář. V této souvislosti si vzpomínám na případ, kdy jeden význačný akupunkturista byl před bolestivým stomatologickým zákrokem dotázán zubním lékařem, zda nechce pro sebe k utišení bolesti použít akupunkturu. Tento člověk tuto metodu pro sebe jednoznačně odmítl (ačkoliv o analgetickém efektu léčby akupunkturou přemýšlel své pacienty) a nechal si zub umrtvit klasickým obstříkem.

Jedna z teorií říká, že při napíchnutí jehel dochází v mozku k tvorbě látek tlumících bolest. Tyto látky byly v pokusech na zvířatech opravdu nalezeny a jmenují se *endorfiny*. Toto slovo vzniklo spojením dvou slov – endogenní (vytvořený uvnitř) a morfin, který všichni dobře známe. Jsou to tedy látky s účinkem podobným morfinu, které si vytváří mozek sám, aby tak potlačil vnímání bolesti. Ukazuje se však, že tyto látky jsou vytvářeny i jinými podněty – např. po usilovném fyzickém cvičení. Endorfiny se zřejmě do mozku vyplavují také tehdy, když člověk spolýká tabletky, kterým věří, že mu pomohou. Účinek se pak může dostavit i přesto, že tabletky neobsahovaly žádnou léčebnou látku; tento efekt je způsoben endorfiny. V medicíně tomuto efektu říkáme „placebo“.

Rovněž tato teorie nevysvětluje celou akupunkturu. Z tohoto hlediska by se akupunktura jevila pouze jako *nespecifická popudová léčba*. Její efekt vůbec není vázán na specifické body. O tom, že při léčbě akupunkturou vůbec nerozhoduje napichování zvláštních a specifických bodů, ale kterýchkoli míst na kůži, svědčí mnoho experimentů. Jeden z nich provedl profesor neurologie dr. Baust v Düsseldorfu. Část jeho pacientů, kteří trpěli migrénou, byla ošetřována s použitím klasických akupunkturálních bodů a dalším vpichovali jehly do vedlejších míst. Závěr experimentu byl takový, že nebyl nalezen rozdíl v efektu léčby mezi pacienty, u kterých byly nabodávány klasické body, a u těch, kde se jehly píchaly jinam. Rovněž profesor Mann, bývalý prezident britské akupunkturistické společnosti a velký propa-

gátor akupunktury, když se v pozdějších letech zaměřil na vědecký průkaz efektu léčby akupunkturou, zpochybnil existenci specifických bodů a zvláštního efektu vznikajícího jejich drážděním při srovnání s drážděním kůže mimo tyto „zvláštní“ body.

Stejně tak konsensus Národního institutu zdraví o akupunktuře v USA z roku 1998 připouští, že účinky simulované akupunktury (napichování kůže mimo známé body) „jsou podobné jako při „skutečné“ akupunktuře“.

Zdravotní rizika akupunktury

Není také zanedbatelné, že v souvislosti s aplikací akupunktury se nemocný může vystavovat některým závažným zdravotním rizikům. Nedokonalá sterilizace, zvláště pak mimo zdravotnická zařízení, může ohrožovat přenosem infekce: žloutenky typu B, AIDS aj. Při léčbě akupunkturou byla - i když vzácně – popsána velmi závažná poranění vnitřních orgánů: poranění plic s následným kolapsem plic (pneumothoraxem) a poranění srdce při píchání do hrudníku. Některá z nich skončila fatálně.

Současná praxe

Když se podíváme na současný způsob používání akupunktury, můžeme pozorovat existenci dvou táborů. Mnoho dnešních zastánců akupunktury by rádo odčinilo její okultní pozadí, které tkví v taoistickém náboženství. Tvrdí proto, že akupunktura funguje jako nespecifická popudová léčba, která není závislá na žádných zvláštních meridiánech nebo specifických bodech. Někteří jsou dokonce tak daleko, že nepoužívají již slovo akupunktura, ale „penetrace jehlami“. Druhá skupina akupunkturistů tento názor striktně odmítá a říká, že zvláštní účinek akupunktury se dostavuje pouze v kontextu s přijetím celého filozofického systému, který stojí v pozadí. Chceme se nyní proto odděleně zamyslet nad těmito různými přístupy.

Akupunktura v kontextu s filozofickým pozadím

Dr. Schnorrenberger, západoněmecký odborník na akupunkturu, píše: „Překvapivé účinky se dostávají pouze tehdy, když se léčitel řídí originálními předpisy starými několika tisíc let. Akupunkturista se musí bezpodmínečně řídit teorií staré čínské medicíny, pokud chce dosáhnout léčebných úspěchů. V opačném případě je to jen nespecifická popudová léčba.“ Podobný názor zastává současný taoistický filozof G. Ohsawa. Říká zcela jasně, že nelze oddělovat orientální medicínu od jejích filozofických základů.

Když nahlédneme do učebnice akupunktury, zjistíme, že velká část z nich udává

jako vysvětlení účinku taoistické náboženství se všemi jeho součástmi, jako je energie Qi, jang, jin apod. Stejně tak když se na internetu podíváme na stránky, které akupunkturu reklamují, vidíme téměř vždy, že je akupunktura podávána v náboženském taoistickém kontextu.

Jaké jsou tedy typické známky přístupu, kdy je akupunktura chápána v kontextu s taoistickým náboženstvím?

Především je to *holistické*, celostní chápání účinku této léčebné medy. V tomto pojetí akupunktura neléčí přímo chorobu a léčba není namířena proti příčině konkrétní nemoci, ale léčí celkově. Obnovuje ztracenou energetickou rovnováhu organismu. Působí tedy podle stejného principu, kterým vysvětlují účinek své léčby i zastánci jiných okultních léčebných metod, jako homeopati, psychotronik a proutkaři.

Pro tento přístup je dále typické *široké indikační použití*. Kromě všech druhů bolesti se doporučuje léčba i takových nemocí, jako akutní zánět mandlí, krátkozrakost, oční zákal, úplavice, ochrnutí střev – tedy závažné organické nemoci, včetně infekce a smyslových poruch. K takovým závěrům dospěli nedávno účastníci mezinárodního semináře o akupunktuře v Pekingu. Čínský indikační seznam publikovaný Königem a Wancurovou uvádí dokonce i takové nemoci, jako chudokrevnost, mozková mrtvice, zánět slepého střeva (!), střešní tuberkulóza, malárie, zánět ledvin atd. Při čtení těchto indikací musí jít každého soudného lékaře hrůza. Je to opravdu těžké nedorozumění chtít léčit závažná organická onemocnění a život ohrožující infekce akupunkturou. Toto je však typické pro pojetí akupunktury jako součásti taoistického náboženství.

Třetím charakteristickým znakem typickým pro chápání akupunktury v jejím filozofickém kontextu je používání akupunkturistické *pulzové diagnostiky*. Podle této metody lze odlišit až 28 různých druhů pulzu. Toho není schopen ani ten nejzkušenější lékař, a tak jedině vysvětlení je intuitivní přístup k diagnostice v těchto případech. Musím znovu připomenout, že za takovou intuitivní diagnostikou se může skrývat jasnovidectví a věštění, které výslovně zakazuje.

Posledním znakem přístupu, který chápe akupunkturu jako součást taoismu, je kombinace této léčby s *jinými metodami alternativní medicíny*, které rovněž pracují s různými kosmickými a životními energiemi: homeopatie, makrobiotika, proutkaření, jóga, psychotronika a jiné. Ve své podstatě jsou všechny tyto metody velmi příbuzné, protože mají jednoho společného jmenovatele: Každá z nich hovoří o určitém druhu

(Pokračování na stránce 6)

(Pokračování ze stránky 5)

energie, která v organismu při nemoci chybí, a kterou je nutno doplnit, aby došlo k uzdravení a posílení zdraví. Pro takový způsob uvažování však nenajdeme v Božím slovu žádné analogie.

Penetrace jehlami jako specifická pomocná metoda při léčbě bolesti

Druhý tábor zastánců akupunktury se snaží akupunkturu zcela oprostít od jejího náboženského nádechu. Jedním z představitelů tohoto při stupu je profesor Mann z Velké Británie, bývalý předseda britské akupunkturistické společnosti. Podle Manna je čínská teorie akupunktury jen „krásnou, dnes už nepotřebnou pohádkou“. Při svých rozsáhlých výzkumech zjistil, že při dráždění nespecifických bodů vyvolává stejný efekt jako dráždění bodů tradičních, a že tedy předpokládané dráhy ani aktivní body vůbec neexistují. Dlouholetými pokusy také dospěl k závěru, že odpověď na dráždění bodů je stejná, ať už je bod drážděn jakýmkoli způsobem – jehlou, teplem, elektřinou, laserem nebo masáží.

Zastánci tohoto přístupu doporučují akupunkturu jako nespecifickou doplňkovou léčbu u různých bolestivých stavů. Zdá se, že pro takový přístup existuje i rozumové fyziologické vysvětlení – např. již jednou zmíněné látky endorfiny, které se uvolňují v mozku a působí zmírnění vnímané bolesti. Tento analgetický účinek se podařilo zrušit léky, které blokují působení endorfinů. K vysvětlení tohoto účinku není zapotřebí žádných aktivních bodů, meridiánů, jangu, jinu apod. Z toho důvodu někteří dokonce nechtějí pro tento způsob léčby používat slovo akupunktura, ale „penetrace jehlami“, aby se tímto způsobem odlišila klasická akupunktura s jejím filozofickým pozadím. Akupunktura v této podobě je v současné době provozována na některých rehabilitačních odděleních, kde se používá jako doplňková léčba bolesti u různých bolestivých onemocnění svalově-klobových aparátů. Někteří tento přístup také používají jako pomocnou metodu při místním nebo celkovém znecitlivění (narkóze). Označovat takový přístup jako okultní by jistě nebylo kvalifikované a seriózní.

U mnohých našich akupunkturistů však můžeme pozorovat názorovou rozpolcenost, pokud jde o jejich jednoznačné zařazení do některé ze dvou skupin v chápání akupunktury. Profesor Heřt k tomu píše: „Akupunkturu v té podobě, jak je nyní koncipována a propagována u nás, nelze považovat za vědeckou disciplínu a je nutno ji řadit k metodám alternativní medicíny“. Tento svůj postoj zdůvodňuje vývojem akupunktury u nás, „jak to dokazuje postoj většiny lékařů-akupunkturistů, praktiků i teoretiků i postoj České akupunkturistické společnosti. Typické je lpění na originální čínské filozofii a terminologii, snaha dát např. principům jin a jang i pěti elementům jiný, moderní, racionálnější smysl. Chybí odvaha vzdát se radi-

kálně těchto iluzí. Zoufale se lpí na představě o existenci meridiánů a aktivních bodů, i když na existenci virtuální, imaginární. To vše je známkou nevědeckého postoje.“

Příkladem může být MUDr. Fiala z Kabinetu akupunktury Institutu pro další vzdělávání ve zdravotnictví v Praze, který na jedné straně zastává názor, že akupunktura spočívá na vědeckých základech a že začíná být pomalu přijímána „do široké rodiny oficiální medicíny“. Důkazem toho má být uznání akupunktury vědeckou radou České lékařské komory jako řádné funkční specializace stejně jako dětská neurologie, kardiologie nebo jiné specializace. Z druhé strany jsou však vědecké argumenty v jeho sdělením promíchány s informacemi o systému drah a bodů, principech jang a jin, taoismu a pulzní diagnostice. O této diagnostické metodě píše, že ji „orientačně znají i lékaři, kteří absolvují výuku akupunktury u nás“. Dodává ovšem, že „zkušenosti mistrů se tomuto umění učí léta“. Může taková slova napsat lékař, který pracuje vědeckými metodami? Jak jsme výše uvedli, pulzní diagnostika je typickým příkladem intuitivní diagnostiky, která nemá nic společného s vědeckou medicínou.

Nabízí se ještě několik otázek, které by měly být na tomto místě zodpovězeny. Akupunktura jako nespecifická popudová léčba jistě není nenahraditelná. Pro léčbu různých bolestivých stavů v oblasti kloubů a svalů existují jiné, rovněž účinné metody, jako klasická elektroléčba, aplikace tepla (parafín) nebo vířivka /aplikace proudu vody) a další rehabilitační metody. Proč tedy nepreferovat tyto způsoby léčení před akupunkturou? Z tohoto pohledu tedy akupunktura není ani nezbytná, ani nezastupitelná. Další otázka je mnohem závažnější: Jak zcela spolehlivě odlišit v běžném životě, když navštěvujeme lékaře (nebo výjimečně i léčitele), že opravdu neprovozuje akupunkturu v jejím náboženském kontextu? Myslím si, že to není možné.

Zápas o duši

Někteří lidé mají k životu pragmatický přístup. Když jim něco pomáhá, pak se nezabývají zbytečnými teoriemi jak tento pozitivní účinek vysvětlit. Je však takový přístup správný? Je to přístup, který by měl být vlastní věřícímu člověku? Domnívám se, že nikoliv. Bible nás vyzývá, abychom nepřijímali věci bezmyšlenkové, bez kritického posouzení: „Všecko zkoumejte, dobrého se držte.“ Stejně bychom měli postupovat při zkoumání různých netradičních metod léčení.

Největší nebezpečí, které akupunktura přináší, nespočívá v napichování jehel do bodů a drah, které ve skutečnosti neexistují, ale ve změně našeho uvažování a nazírání na svět. Zájem o akupunkturu nutně přivádí člověka k uvažování o jejím filozofickém a náboženském kontextu. V našich myšlenkách vznikají otázky – není na tom přece jen kus pravdy? Neměli staří Číňané pravdu, když několik tisíciletí shromažďovali své

zkušenosti do uceleného systému? Stejně jako jóga nejsou jen nevinné cviky, ale brána k hinduismu, je také akupunktura pro mnohé lidi uvažující o hlubším smyslu života cestou k taoismu. Dnešnímu modernímu člověku se již omrzela zvěst o hříchu, o Božím soudu a potřebě pokání a sebezapření. Když přijímáme taoismus, toto nepotřebujeme. Je to cesta zdokonalování a sledění s nejhlubším „jsoucím“ vesmíru. Navíc se nám tato cesta může jevit jako velmi ekologická, bez chemických prostředků, bez znečišťování životního prostředí a v harmonii s přírodou. Proto je dnes populární.

Problém vztahu křesťana k akupunkturu nespočívá tedy primárně v nebezpečí „okultního ovlivnění“. Ten problém je však daleko více v upřímné odpovědi na otázku, čemu více věřím – svědectví Bible, nebo zaslíbením východních filozofií? Komu se vědomě otevíráme – Bohu, nebo cizím mocnostem, které mohou s námi psychicky manipulovat? Bible nám říká, že než si nás Bůh našel, byli jsme otroky vesmírných mocností. „Tak i my, když jsme byli nedospělí, byli jsme otroky vesmírných mocí. Nyní jste však Boha poznali; lépe řečeno: byli jste od Boha poznáni. Jak to, že se zase navracíte k těm bezmocným a ubohým mocnostem a chcete se jim dát znovu do otroctví?“ tato otázka apoštola Pavla by mohla být položena také všem těm, kteří jsou křesťany, byli skrze oběť Ježíše Krista vysvobozeni z otroctví pohanských mocností a opět po těchto věcech pošilhávají.

Těm všem bych chtěl položit stejnou otázku, kterou dal Jozue Izraelcům, když je úspěšně dovedl do zaslíbené země: „Jestliže se vám zdá, že sloužit Hospodinu je zlé, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda božstvům, kterým sloužili vaši otcové, když byli za řekou Eufratem, nebo božstvům Emorejců, v jejichž zemi sídlíte. Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.“

Z důvodu této volby mám problémy akupunkturu s čistým svědomím doporučovat, nebo ji dokonce sám provozovat. Vlastní podstata této léčebné metody zůstává mystický. Struktury, které by podle akupunktury v lidském těle měly být přítomny, ve skutečnosti neexistují. Jsou to výmysly „založené na lidských bájích, na vesmírných mocnostech, a ne na Kristu“. Právě z toho důvodu jako lékař a jako křesťan akupunkturu nepřijímám a nemohu ji také nikomu doporučovat.

Použitá literatura:

Mudr. Štěpán Rucki, CSc.: *Alternativní medicína - pomoc nebo nebezpečí?*, *Křesťanský život*, 2008, str. 59-73

AKCE A OZNÁMENÍ

KALENDÁŘ

Čtvrtek	2.12.10	17:00 hod.	Sborová modlitba
Pátek	3.12.10	16:30 hod.	Pizza párty - mládež
		17:00 hod.	Skupinka - Ka 6
Neděle	5.12.10	9:00 hod.	Nedělní shromáždění, VP
Úterý	7.12.10	17:00 hod.	Domácí skupinky - dle oznam.
Štředa	8.12.10	16:00 hod.	Royal Rangers
Čtvrtek	9.12.10	17:00 hod.	Sborová modlitba
Pátek	10.12.10	16:30 hod.	Mládež
		17:00 hod.	Skupinka - Ka 6
Neděle	12.12.10	9:00 hod.	Nedělní shromáždění
Pondělí	13.12.10	17:00 hod.	Out door
Úterý	14.12.10	17:00 hod.	Biblická hodina - Škola Krista
Štředa	15.12.10	16:00 hod.	Royal Rangers
Čtvrtek	16.12.10	17:00 hod.	Sborová modlitba
Pátek	17.12.10	16:30 hod.	Mládež
		17:00 hod.	Skupinka - Ka 6
Neděle	19.12.10	9:00 hod.	Vánoční Muzikál Jonáš
		16:00 hod.	Muzikál Jonáš - evangelizační
Neděle	26.12.10	9:00 hod.	Nedělní shromáždění, VP
Čtvrtek	30.12.10	17:00 hod.	Sborová modlitba
Pátek	31.12.10	16:00 hod.	Silvestrovské shromáždění
Neděle	2.1.2011	9:00 hod.	Nedělní shromáždění

Srdečně Vás
zveme
dne 19.12.2010,
v 16:00 hod.
na původní muzikál

Zveme vás na
**SPOLEČNÉ SHROMÁŽDĚNÍ
MORAVSKOSLEZSKÝCH SBORŮ
APOŠTOLSKÉ CÍRKVE**

9. 1. 2011 v 9:30 hodin

na Slezské univerzitě v Karviné.

Hostem bude David Sherman z Anglie.

EXIT TROUBA

Jedeme dál:

Páteční Exit kluby

každý pátek od 16h,

budova Apoštolské církve, ul. Za Panelárnou 2481

7. ročník soutěže biblických znalostí 2011

„O POKLAD KRÁLE KRÁLŮ“

Termín bude včas ohlášen, ale již teď je jasné, že bude opět 1. kolo v únoru a v březnu kolo druhé.

Otázky jsou vypracované podle ekumenického překladu.

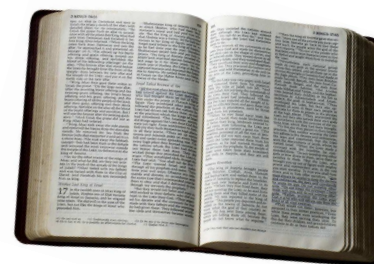
Kategorie A: (do 8 let): Elijáš+Elíša, Matoušovo evangelium, Žalm 121

Kategorie B: (9 – 10 let): Elijáš+Elíša, Matoušovo evangelium, Žalm 121

Kategorie C: (11 – 12 let): Elijáš+Elíša, Matoušovo evangelium, Žalm 121

Kategorie D: (13 – 15 let): Elijáš+Elíša, Matoušovo evangelium, Žalm 121

Kategorie E: (16 – 20 let): Elijáš+Elíša, Matoušovo evangelium, Žalm 121, 1. a 2. list Timoteovi

ALIANČNÍ TÝDEN 2011

Neděle	9.1.11	16:00 hod	Církev Bratrská, Ostravská 767 (Fryštát) - Fontána
Pondělí	10.1.11	17:00 hod	Církev evangelická SCEAV (Fryštát)
Úterý	11.1.11	17:00 hod	Apoštolská církev (Ka - 6, Za Panelárnou 2481/2)
Štředa	12.1.11	17:00 hod	Křesťanské sbory (Ka - 1, Bělidlo, vedle Katastru)
Čtvrtek	13.1.11	15:30 hod	Rehabilitační ústav, budova A (Ka - 8, církev Husitská)
Pátek	14.1.11	17:00 hod	Církev Adventistů (Ka - 4, ulice Dačického 715)
Sobota	15.1.11	17:00 hod	AC - Bohumín (modlitebna CASD - Dačického 715, Ka - 4)

MODLITBY A PŘÍMLUVY

SBOR

Modlitby za nemocné - děti

- BALÁŽOVÁ Martinka - řeč
- BOJČUKOVÁ Eva - cukrovka, návrat ke Kristu
- KRUCINA Marek - celkové zotavení
- LEDVOŇOVÁ Johanka - astma
- LEDVOŇ Natan - astma, alergická rýma a ekzém
- SLUSARZOVÁ Barbora - skolióza

Modlitby za nemocné - dospělí

- BALÁŽ Mirek - páteř
- BÍLKOVÁ Maria - celkové uzdravení
- BOJČUKOVÁ Iveta - pevné zdraví
- DOHNALOVÁ Růžena - vysoký tlak, žaludek (Bohumín)
- DORUŠINCOVÁ Karin - podvěsek mozkový, záda
- FOLVARČNÁ Iveta - skolióza
- GEMBICKÁ Anna - páteř, astma
- GEMROTOVÁ Květoslava - tělesné posílení a zdraví
- HARAKAL Petřík - celkové tělesné uzdravení
- CHMELKOVÁ Růžena - celkové posílení (artróza, cholesterol)
- CHOBOTOVÁ Renáta - úplné psychické uzdravení
- KAUSHITZ Josef - záda
- KAUSHITZOVÁ Alžběta - Alzheimerova nemoc
- MLADĚNKOVÁ Slávka - astma
- NAVRÁTILOVÁ Anna - celkové posílení na těle (bolesti)
- OCHODKOVÁ Eva - vysoký tlak, celkové posílení
- ŘEŽÁBEK Jan - tělesné posílení
- SLUSARZOVÁ Renáta - časté bolesti hlavy
- STŘAPCOVÁ Bohumila - Boží posílení
- ŠTĚPANIHOVÁ Zlatka - oči, astma, vysoký tlak
- TRZYNIECKÁ Žofie - Boží posílení
- WALDHAUSEROVÁ Eva - pevné zdraví, duchovní posílení a pokoj

Potřeby sboru

- Vánoční muzikál „JONÁŠ“
- návrat zatoulaných oveček
- syn Petr od E. Waldhauserové - spase-ní a uzdravení
- naše děti - ochrana a Boží požehnání ve škole
- čerstvé vanutí Ducha svatého v našem sboru i městě
- Boží moudrost v době ekonomických otřesů a zdražování
- prosby za vedení sboru a služebníky
- skupinka v Bohumíně
- práce pro nezaměstnané
- duchovní růst dalších služebníků - Pane vyšli dělníky na svou žeh. Matouš 9,37-38

Sborový dům

- finance na dokončení modlitebny - parkoviště, omítka, a jiné
- splátky půjček

Naši milí mimo Karvinou

- FOJTÍKOVI - Boží vedení pro celou rodinu (Frankfurt n. M.)
- OSLADILOVÁ Miluše - uzdravení střevní flory, srdce (Šumperk)
- HOLÍKOVÁ Dana - (Jihlava)
- HVOLKOVI - slouží v Orlové
- JURASOVÁ Martina - duchovní obnovení (Jeruzalém)
- PEČENKA Honza - (Žďár nad Sázavou)
- SPRINGEROVI - (Havířov)
- ZVÍŘECÍ Pavel a Táňa - (Jeseníky)
- KOZIEL Roman - (Hustopeče)

EVANGELIZACE

- Vánoční muzikál (za pozvání babiček, tetiček, rodinných příslušníků, ...atd.)
- služba v Domově důchodců
- evangelizační skupinka - Karviná 6
- služba na ubytovně Předvoj, Karviná 6
- EXIT kluby - práce s mládeží
- větší zapojení sboru do světové misie

CÍRKEV

- biskup MOLDAN Martin - moudrost k vedení církve

- emeritní biskup Rudolf BUBIK s manželkou - zdraví a požehnání
- MOTYKA Pavel, pastor AC Oldřichovice - zdraví pro službu
- CICHÝ Stanislav, senior oblasti - moudrost pro vedení oblasti
- SIKORA Bohuslav, projekt zakládání nových sborů v naší oblasti - Boží vedení a moudrost
- VOŠMT - vedení školy, dostatek financí na chod školy, noví studenti
- TEEN CHALLENGE - pracovníci, finance, moudrost

MĚSTO

- milost k pokání pro lidi v Karvině
- požehnání pro vedení města
- přímluvy za ostatní církve
- jiná etnika žijící v Karvině

NÁROD

- vláda
- prezident, poslanci, senátoři
- vztahy stát - církve

MISIE

- projekty Nehemie
- služba V. BEDNÁŘE na Ukrajině
- ostatní misionáři z AC

DĚNÍ VE SVĚTĚ

- Izrael - Boží ochrana
- Irák, Irán, Afghánistán
- milost ke spasení pro muslimy, buddhisty, hinduisty, ateisty, a další

DĚKUJEME PÁNU

- za průběh evangelizační akce Exit tour (práce na školách)
- za evangelizační službu Dany a Jožky v rehabilitačním ústavu během lázeňského pobytu
- za finanční dary během listopadu 2010
- za pevná manželství
- za modlitebnu, která nám požehnaně slouží
- za nové lidi, kteří přicházejí do sboru
- za bratry a sestry ze sboru, kteří již roky věrně následují Pána Ježíše
- za ochotné a vytrvalé služebníky
- za pokoj v naší zemi

SBOROVÉ NOVINY

pravidelný měsíčník sboru Apoštolské církve v Karvině, číslo 12, ročník 17 **Bankovní spojení na sbor : 105 101 764 / 0300**

Adresa: Apoštolská církev, Sborové noviny, Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná - Nové Město, **tel.:** 596 318 745, **e-mail:** ackarvina@volny.cz, navštivte nás na internetových stránkách sboru AC Karviná: **www.ackarvina.cz**

Sborové noviny vychází pro potřebu AC v Karvině a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky, ať už finanční, či materiální, vždy vítáme! Vaše příspěvky jako jsou články, recenze, povzbuzení a svědectví můžete předávat osobně v kanceláři sboru a nebo zasílat na výše uvedené adresy – tedy na internetovou a poštovní. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SN: **25. 12. 2010**